

KURJER WARSZAWSKI.

Dnia 20go Sierpnia 1866 r. | **N° 182.** | Lat 45. | Dnia 8 (20) Sierpnia 1866 r.

Poniedziałek. Rano ciępiasto, w poł. c. st. 15. Wschód Słońca g. 4 m. 52. Jutro, Ś. tej Joanny Fremiot, Wdowy.
Wysoka woda: st. 6 c. 9. (Ubywa.) Zachód — 7 1/2, 14.

Wczoraj w kościele Archikatedralnym i Metropolitalnym Św. JANA, w czasie Summy, chór Instytutu Muzycznego, pod kierunkiem swego Dyrektora, wykonał pieśń religijną.

W kościele po-Dominikańskim, w czasie odpustowego nabożeństwa, artyści pod dyrekcją P. *Borzeckiego*, wykonali na wotywie Mszę *Elsnera* in G, a na Summie Mszę *Szydermiejera* in B.

W kościele PP. Sakramentek, gdzie obchodzono była rocznica Poświęcenia kościoła, w czasie Summy amatorowie wykonali Mszę J. *Elsnera*, a na Offerterjum modlitwę *Wnorowskiego* (solo baryton).

W kościele po-Paulińskim Św. DUCHA, artyści opery, podczas takiegoż obchodu, odśpiewali z towarzyszeniem organu Mszę J. W. *Krogulskiego*.

Jutro, w kościele PP. *Wizytek*, przypada doroczny Odpust, na cześć Ś. tej JOANNY *Fremiot*.

Z BOŻEJ ŁASKI,
MY ALEXANDER II,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSJI,

KRÓL POLSKI,

WIEDEŃSKI XIĄŻE FINLANDZKI,

etc., etc., etc.

(Dokończenie Najwyższego Manifestu z dnia 25 Lipca (6 Sierpnia) o poborze do wojska. Patrz Nr 186 „Kurjera Warszawskiego“.)

Art. 17. Jeżeli spisowi z widocznymi wadami ciała lub kalectwem; na mocy udzielonych im pasportów, będą nieobecni w miejscu stałego zamieszkania swego, dozwala się im udawać i prośbami o wydanie wyrażonych w poprzedzającym Artykule świadectw, do gminnych i miejskich Zarządów, zaś o dopełnienie rewizji lekarskiej, do Komisji Konskrypcyjnej tego Okręgu, w obrębie którego czasowo przebywają.

Otrzymujący podobne świadectwo, zamiast osobistego stawienia się w gminie swojej, przedstawia je to świadectwo dla odnotowania w wykazie imiennym spisowych.

Art. 18. Zarządy miejskie i gminne, tudzież Komisje Konskrypcyjne, obowiązane są wydawać i zatwierdzać wyżej oznaczone świadectwa, za każde nieprawie wydane lub zatwierdzone świadectwo, niezależnie od oddania winnych pod Sąd Kryminalny, ulegną oni karze pieniężnej w ilości rs. 400, z rozłożeniem takiej na wszystkich, którzy podpisali świadectwo, stosunkowo do pobieranej przez nich od Rządu płacy; przyczem Członkowie z pomiędzy miejscowych obywateli, niepobierający od Rządu płacy, wnosić mają na poczet 400 rs., sumę równą tej, jaka przypadać będzie od Członka Komisji, otrzymującego od Rządu najniższą płacę.

Art. 19. Do składu czasowych Urzędów Rekruckich, mianują się: Prezydującym w miastach Gu-

bernjalnych, Vice-Gubernator, w Powiatowych zaś Radca Wydziału Wojskowego właściwego Rządu Gubernjalnego, — Członkami: jeden z Komissarzy do Spraw Włościańskich z wyboru Członka, zawiadującego interesami Komitetu Urządającego w Królestwie Polskiem; — Sztabs-Oficer, w charakterze Członka ze strony Wojskowej, przez Sztab Warszawskiego Wojennego Okręgu i Lekarz przez miejscowy Urząd Lekarski wyznaczeni.

Oprócz tego, do każdego Urzędu Rekruckiego winni być naznaczeni oddzielni trzej lekarze, przedewszystkiem z liczby Lekarzy Wojskowych. Gubernator albo Prezydujący w Urzędzie Rekruckim, porucza jednemu z nich lub wszystkim razem, dopełnianie superrewizji spisowych, uznanych przez Lekarza Członka Urzędu Rekruckiego za niezdatnych do służby wojskowej; z powodu słabości, albo też za kwalifikujących się do odesłania do szpitala na próbę lub wyleczenie.

Uwaga 1. Wyznaczenie Lekarzy Wojskowych dla odbywania superrewizji, pozostawia się Gubernatorowi, za porozumieniem się z właściwą Władzą wojskową.

Uwaga 2. Do składu czasowego Urzędu Rekruckiego miasta Warszawy, przeznaczą się: na Prezydującego — Prezydent miasta, — na Członków: Sztabs-Oficer w charakterze Członka ze strony wojskowej, przez Sztab Warszawskiego Wojennego Okręgu, i Lekarz przez miejscowy Urząd Lekarski wyznaczeni.

Oprócz tego winni być naznaczeni do pomienionego Urzędu Rekruckiego trzej Lekarze, przedewszystkiem wojskowi, jak to postanowiono dla Urzędów Rekruckich po Gubernjach, celem odbywania superrewizji spisowych, uznanych za niezdatnych lub kwalifikujących się do szpitala.

Uwaga 3. Niniejszy skład czasowych Urzędów Rekruckich stosuje się także i do stałych Urzędów Rekruckich, ustanowionych przy Rządach Gubernjalnych, we wszystkich miastach gubernjalnych; z tą jedynie różnicą, iż w miejsce Komissarza do spraw włościańskich, wyznacza się przez Gubernatora Urzędnik Cywilny, i że w miejsce Sztabs-Oficera, może być przeznaczony i Ober-Oficer.

Art. 20. Dozwolone Artykułem 43cim Ustawy z d. 3go (15) Marca 1859 r., spisowym nieobecnym prawo udzielania pełnomocnictwa innym osobom do ciągnięcia za nich losu, uchyla się. Losy ciągnięte być mają za nich przez Sołtysów lub Ławników.

Ci z pomiędzy spisowych, nie stawających do losowania, którzy przyczynę swego niestawienia należyście usprawiedliwią, obowiązani są spełnić powinność zaciągową podług numeru losu, jaki za nich wyciągnięty został. Spisowi zaś, przeznaczeni losem na zapasowych lub rezerwowych, którzyby skutkiem nieobecności tamtych, oddani byli do służby wojskowej,

wracają każdego czasu do poprzedniego swego stanu, skoro osoby, za które byli przyjęci do służby wojskowej, wstąpią do takowej, i jeżeli kwalifikujący się do powrócenia do poprzedniego stanu spisowi, sami nie objawiają życzenia pozostania nadal w służbie wojskowej; ci zaś z pomiędzy nich, którzyby dobrowolnie pozostali w wojsku, zaliczają się na rachunek przysługujących poborów z ich Okręgów konskrypcyjnych.

Tenże sam sposób postępowania zachowuje się i względem zaciągowych, przyjętych w miejsce spisowych, którzy wyciągnawszy numer zaciągowe, po odbyciu w szpitalach próby, przez czas przepisami oznaczony, okażą się zdolnymi do służby wojskowej i do takowej zostaną przyjęci.

Art. 21. Dla zamiany zaciągowego, oddanego do służby wojskowej, nie za występki lub przewinienia, przez najemnego zastępcę, nie naznacza się żadnych terminów i pozostawia się każdemu przystąpić do takowej zamiany, kiedy tego zapragnie i skoro nastreczy mu się ku temu możność.

O zamianę zaciągowego przez najemnego zastępcę, udawać się należy z prośbą do właściwego Rządu Gubernjalnego, (lub do Magistratu miasta Warszawy, i jeżeli zastępca, stósownie do przepisów o powinności zaciągowej, okaże się zdatnym, i w przyjęciu go nie nastreczą się przeszkody, wówczas ma być przyjętym ostatecznie i zdany miejscowej Zwierzchności wojskowej, przy wskazaniu, na zamianę którego mianowicie zaciągowego został przyjętym.

Po zdaniu najemnego zastępcy Zwierzchności wojskowej, Rząd Gubernjalny lub Magistrat miasta Warszawy, o powrócenie zastąpionego zaciągowego do poprzedniego stanu, odnieść się winien bezpośrednio do Zwierzchności wojskowej, pod której zawiadywaniem zastąpiony zaciągowy zostaje w służbie, jeżeli zaś miejsce służby tego zaciągowego nie jest wiadomem, znieść się należy bezpośrednio z Głównym Sztabem Ministerstwa Wojny.

Art. 22. Dobrowolne zastąpienie zaciągowego przez brata rodzonego lub przyrodniego, dozwala się nie inaczej jak po dojeździe życzącego wejść do wojska w miejsce brata, do ogólnego wieku spisowego, to jest lat 20-u i jeśli tenże zostanie przytem uznany pod wszelkimi, innemi względami za zdatego do służby wojskowej.

Art. 23. Przepis, zabraniający spisowym z chrześcijan, zastąpienia się w spełnieniu powinności zaciągowej starozakonnymi, i nawzajem, starozakonnym chrześcijanami, znosi się, i odtąd dozwala się starozakonnym wchodzić do służby wojskowej w zastępstwie chrześcijan lub przedstawiać za siebie zastępców z pomiędzy chrześcijan, i nawzajem chrześcijanom z pomiędzy starozakonnym.

Art. 24. Zamiast przeznaczonych Art. 42 Ustawy z r. 1859, jednego zapasowego na czterech zaciężnych, przeznaczony być ma jeden zapasowy na każdych trzech zaciężnych.

Art. 25. Dozwolona Art. 62 Ustawy z roku 1859 odprzedaż kwitów zaciągowych, na najemnych zastępców Rządowych, może mieć miejsce nie inaczej, jak po objawieniu o tem właściwemu Rządowi Gubernjalnemu, lub miejscowemu Zarządowi Powiatowemu, które po odnotowaniu na odwrotnej stronie każdego

kwitu, komu takowy odprzedany został, obowiązane są zawiadomić o tem kogo wypada, dla uczynienia stosownych adnotacji w imiennych wykazach spisowych.

Art. 26. Termin do wnoszenia zażaleń, stwierdzonych dowodami, na nieprawne oddanie do zaciągu, naznacza się roczny, od dnia ukończenia poboru, bez względu na miejsce, w którym zażalenie takowe zostało podane. Zażalenie to ulega rozpoznaniu, na równi z zeznaniami uczynionemi przez spisowych podczas losowania.

Zażalenia nie poparte dostatecznemi dowodami, albo zanesione po upływie rocznego terminu, pozostaną bez skutku.

Art. 27. Spisowi wprowadzani być mają do Urzędów Rekruckich nie nago lecz w koszuli.

Art. 28. Przepis co do strzyżenia głów i golenia bród rekrutom w Urzędzie Rekruckim, stosuje się tylko do oddawanych do służby wojskowej za zbiegostwo, umyślne okaleczenie się lub inne występki, tych zaś, którzy dostawiani są do Urzędu Rekruckiego z poboru, skoro po odbyciu rewizji okażą się zdatnymi do służby wojskowej, Przydujcy w Urzędzie ogłasza za przyjętych i nie gołą ich ani też nie strzyga w Urzędzie Rekruckim, lecz oddawać odbiorcy wojskowemu w takim stanie, w jakim przyjęci zostali do zaciągu po pierwotnem tylko sporządzeniu ich rysopisu.

Art. 29. Nie zmienione niniejszym Manifestem i załączonemi do niego przepisami, artykuły zatwierdzonej przez NAS w dniu 3cim (15) Marca 1859 roku Ustawy o powinności zaciągowej w Królestwie Polskiem i inne Rządowe w przedmiocie tym wydane postanowienia i rozporządzenia, pozostają w swej mocy.

Art. 30. Rozwinięcie niniejszego Manifestu i dołączonych do niego przepisów, które w Dzienniku Praw zamieszczone być mają, porucza się Komitetowi Urządzącemu; wykonanie zaś wklada się na Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, przy współdziałaniu Zarządu Wojenno-Politycznego.

Dan w Peterhofie, dnia 25go Lipca (6go Sierpnia) 1866 roku.

Na oryginale własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką,
(podpisano) „ALEXANDER“.

Główny Naczelnik Własnej JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancelarji do Spraw Królestwa Polskiego, Sekretarz Stanu,
(podp:) M. Milutin.

Zgodnie z oryginałem:
Dyrektor Kancelarji i Komitetu Urządzącego,
(podpisano) W. Bielozierski. (D. W.)

Na oryginale własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

„Zatwierdzam.“
W Peterhofie, d. 25 Lipca (6 Sierpnia) 1866 roku.
(podpisano) Sekretarz Stanu M. Milutin.

ANNEX DO ART. 4.
Przepisy o sposobie uzupełnienia liczącej się na Królestwie Polskiem zaległości w zaciągowych i zastąpienia przy odbyć się mającym w roku 1866 poborze do wojska powinności zaciągowej opłatą pieniężną.

Paragraf 1. Dla ulżenia mieszkańcom Królestwa Pol-

skiego w spełnieniu powinności zaciągowej, liczba zaciężnych przypadająca na zasadzie Art. 1go NAJWYŻSZEGO Manifestu, na pokrycie liczącej się na ludności Królestwa zaległości w zaciągowych, może być zastąpioną opłatą pieniężną. Nadto, przy odbywaniu nastąpić mającego w roku 1866 poboru do wojska, dopuszcza się jako środek czasowy wykup od powinności zaciągowej, z którego korzystać mogą i inni mieszkańcy Królestwa, powinności tej podlegli.

I. Sposób uzupełnienia liczącej się zaległości w zaciągowych.

Par. 2. W celu uzupełnienia liczącej się na ludności Królestwa Polskiego zaległości w zaciągowych, naznacza się stosownie do NAJWYŻEJ zatwierdzonych w dniu 1 (13) Czerwca 1865 roku przepisów, oprócz liczby zaciężnych, przypadającej w porównaniu z ludnością Cesarstwa, po półtora jeszcze zaciężnego z każdego tysiąca dusz.

Par. 3. Liczba zaciężnych przypadająca na uzupełnienie zaległości, może być, podczas odbywania się poboru do wojska, zastąpioną opłatą pieniężną.

Par. 4. Opłata pieniężna za każdego zaciężnego, przypadającego na pokrycie zaległości, ustanawia się na zasadzie przepisów w dniu 1 (13) Czerwca 1865 roku NAJWYŻEJ zatwierdzonych, na czterysta rubli. Wnoszący tę sumę, uwalnia się raz na zawsze od osobistego wstąpienia do służby wojskowej.

Par. 5. Po otrzymaniu rozkazu o poborze do wojska, Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych sporządzi ogólny rozkład, oddzielnie dla chrześcijan i oddzielnie dla starozakonnych, ile każda gubernja i miasto Warszawa dostawić ma zaciężnych, tak na rachunek poboru, jako też na pokrycie zaległości. Jednocześnie oznaczy, jaka liczba spisowych w każdej Gubernji i w m. Warszawie (oddzielnie chrześcijan i oddzielnie starozakonnych) przypada na pokrycie zaległości.

Następnie Rządy Gubernjalne i Magistrat m. Warszawy ułożą także rozkłady dla Okręgów konskrypcyjnych.

Par. 6. Po wyciągnięciu losów przez spisowych, Komisja konskrypcyjna objawi tym wszystkim, którzy wyciągnęli numera zaciężne i zapisowym, że taka to liczba oddzielnie chrześcijan i oddzielnie starozakonnych, stosownie do rozkładu, sporządzonego dla Okręgu, ma prawo wyręczyć się opłatą pieniężną za cenę rs. 400, ustanowioną dla zaciężnych, przeznaczonych na pokrycie zaległości zaciągowej. Wypadłym zatem z losu na zaciężnych, dozwala się wnieść do Kasy Powiatowej lub Gubernjalnej po czterysta rubli, albo też przedstawić kwit, na wniesioną już poprzednio w tym celu do Kasy opłatę. Jeśli liczba spisowych (oddzielnie chrześcijan i oddzielnie starozakonnych), którzy wnieśli opłatę, okaże się większą od ustanowionej dla Okręgu, w takim razie ciągniony ma być między nimi los, poczem temu kto pozyska prawo zastąpienia się opłatą pieniężną wydaje się niezwłocznie świadectwo uwalniające, inni zaś wraz z dalszymi spisowymi przesyłają się do Urzędu Rekruckiego; jeśli zaś liczba spisowych, którzy wnieśli opłatę, będzie mniejszą od ustanowionej dla Okręgu, wtedy Komisja Konskrypcyjna wydaje niezwłocznie im wszystkim świadectwa uwalniające,

pozostałe zaś świadectwa nie wykupione odsyła jednocześnie do Urzędu Rekruckiego przez Urzędnika prowadzącego partję spisowych Okręgu; a z wydanych świadectw składa rachunek z wyszczególnieniem imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania osób, którym one wydane zostały. Niewykupione w Okręgu świadectwa uwalniające, nie mogą być wydawane: przeznaczone dla chrześcijan starozakonnych, i nawzajem, przeznaczone dla starozakonnych, chrześcijanom!

Par. 7. Otrzymane z Okręgów przez Urząd Rekrucki świadectwa uwalniające, wydają się po przyjęciu zaciężnych z ostatniego Okręgu, wszystkim życzącym pozyskać takowe, za okazaniem przez nich kwitów kassowych na wniesioną opłatę, bez różnicy, czy to są chrześcijanie czyli też starozakonni. W razie, gdyby wniesionych opłat było więcej, aniżeli świadectw niewykupionych, ciągniony ma być los między ubiegającymi się.

A jeśliby zostały świadectwa niewykupione, to wszystkie takie świadectwa wprost z Urzędu Rekruckiego odsyłać by winno do Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych dla rozdania ich życzącym nabycia w innych Urzędach Rekruckich.

Uwaga. Spisowi, którzy wnieśli opłatę, lecz nie otrzymali w okręgu świadectw uwalniających od zaciągu, zatrzymują się w Urzędzie Rekruckim do czasu zupełnego ukończenia przyjęcia zaciężnych ostatniego Okręgu, i dopóki wiadomem nie będzie, że nie ma w Urzędzie zbywających świadectw. Poczem odsyłają się oni do Warszawy. Odesłani tym sposobem z Urzędu Rekruckiego spisowi, zatrzymują się w Warszawie, dopóki według otrzymanych od wszystkich Urzędów Rekruckich doniesień, stanowcza nie poweźmie się wiadomość, że wcalem Królestwie świadectw zbywających nie pozostało.

Uwaga. Co do zaciężnych wysłanych do Cesarstwa z Gubernji Augustowskiej, ma być wydane oddzielne rozporządzenie,

Par. 8. Spisowi, którzy z losowania nie nabyli prawa wyręczenia się opłatą rs. 400, lecz wnieśli wcześniej do kassy opłatę takową, odbiorą ją napowrót, lub też mogą dopłaciwszy sześćset rubli do summy powyższej, korzystać z wykupu na zasadzie paragrafów 10 do 16.

Par. 9. Wzór świadectwa uwalniającego załącza się przy niniejszem pod literą A. Świadectwa te winny być podpisane przez Gubernatora Cywilnego (prócz wydawanych mieszkańcom m. Warszawy, które podpisuje Prezydent miasta), dla czego też Gubernatorowie przed każdym poborem zaopatrzyć mają Naczelników Powiatowych w pewną liczbę podpisanych przez siebie blankietów tych świadectw. (D. c. n.) (D. W.)

— Rozkaz do wojsk Okręgu Wojennego Warszawskiego, z dnia 30go Lipca 1866 r., Nr 173. — Najjaśniejszy Pan w dniu 22gim Czerwca r. b. Najwyżej zatwierdził raczył dołączoną tu ustawę o funduszu mego imienia, ofiarowanym przez wojskowych w Królestwie Polskiem. Zawiadamiając o tem wojska powierzonego mi okręgu, nadmieniam, że wymieniony w Par. 5ym Ustawy, Komitet dla ułożenia listy niższych stopni wojskowych, mających prawo do pobie-

rania pensji z tego funduszu, i dla oznaczenia między nimi kolej, jest już organizowany przy Sztabie Okręgowym pod prezydencją Pomocnika Szefa Sztabu Jenerała Majora Czernickiego 3. — (Podpisano) Głównodowodzący Jenerał-Adjutant Hrabia Berg.

Ustawa o funduszu imienia Hrabiego Berga. Par. 1. kapitał imienia Hrabiego Berga, złożony przez wojskowych w Królestwie Polskiem, na pamiątkę dnia ocalenia Głównodowodzącego wojskami w Królestwie Jenerał-Adjutanta Hrabiego Teodora Teodorowicza Berga, od zbrodniczego zamachu na jego życie, w Warszawie, 7go Września 1863 roku, stanowi fundusz, z którego dochody mają być obracane naprzód na pensje dla wojskowych niższych stopni, którzy znajdowali się w Królestwie Polskiem w latach 1863 i 1864, ranionych, a zostających w służbie lub urlopowanych i dymisjonowanych, ranionych, kalek i starców. — Par. 2. Fundusz ten ma być aserwowany z rozporządzenia zwierzchności Okręgu Wojennego Warszawskiego w obligach pięcioprocentowych pożyczek wewnętrznych premjowych, a po wycofaniu tychże z obiegu, ma być zredukowany na papiery procentowe, największą rekojmiją pewności mające. — Par. 3. W chwili zatwierdzenia niniejszej ustawy (22go Czerwca 1866 roku) fundusz imienia Hrabiego Berga składa się: 1) z obligów pierwszej pożyczki pięcioprocentowej premjowej (z roku 1865) z 28ma kuponami, od których procenta opłacają się 1go Lipca i 1go Stycznia, licząc obligi te podług nominalnej ich wartości w summie 21,000 rs. i 2) z gotowizny w biletach kredytowych i monecie 1,236 rs. 20 $\frac{1}{2}$ k., razem *dwadzieścia dwa tysiące dwieście trzydzieści sześć rubli dwadzieścia i pół kopiejek.* — Par. 4. Procenta od kapitału imienia Hrabiego Berga, obracane będą na opłatę pensji podług Paragrafów 1, 8, 9 i 10, a remanenta, jakie mogą powstać po opłaceniu całkowitych pensji, nadpłata do nominalnej wartości pięcioprocentowych obligów, czyniona ze skarbu przy wylosowaniu tych obligów, tudzież wygrane mogące przypaść na te obligi, doliczane będą do kapitału. — Par. 5. Dla zebrania wiadomości o wojskowych niższych stopni, mających prawo do pobierania pensji z funduszu imienia Hrabiego Berga, i dla ułożenia listy tychże, ustanowiony zostaje przy sztabie Okręgu Wojennego Warszawskiego Komitet z osób wyznaczonych przez Głównodowodzącego lub przez Głównego Naczelnika Wojennego Okręgu. — Paragraf 6. Należący do składu tego Komitetu nie pobierają żadnego wynagrodzenia za czynności w Komitecie. — Paragraf 7. Starszy Członek Komitetu składa Głównodowodzącemu wojskami co rok 7go Września pod zatwierdzeniem listę żołnierzy, zakwalifikowanych do pensji, w razie nagromadzenia się dostatecznej na to summy, lub w razie ubycia dawnych pensjonarzy. — Par. 8. Pensje wyznaczane będą w ilości 24 do 48 rsr. rocznie, niezależnie od wszelkich innych pensji i wsparć, jakie mogą być przyznane tymże żołnierzom od rządu. — Par. 9. Przedewszystkiem pensje będą wyznaczane ciężko rannym w latach 1863 i 1864; potem ciężko skaleczonym, następnie lekko rannym, lekko skaleczonym, podług starszeństwa odniesienia ran lub kalectwa, a nareszcie podeszłym żołnierzom dymisjonowanym. — Par. 10. Pensje wyznaczane będą dożywo-

tnie; ciężko rannym żołnierzom, chociażby zostawali jeszcze w służbie, a innym od daty otrzymania dymisji. — Par. 11. Wypłata pensji obecnym pensjonowanym uskuteczniąna będzie z Komitetu co miesiąc. — Par. 12. Pensje dla nieobecných odsyłane będą z Komitetu na półrocze z góry do najbliższych władz nie miejscowych pensjonarzy, dla wypłacania tymże co miesiąc. — Par. 13. Gdyby przy losowaniu obligów pożyczkowych padła na obligi funduszu imienia Hr. Berga, znaczna wygrana lub kilka takich wygranych, że z procentów od kapitału i tych wygranych, mogłyby być opłacone pensje wszystkim żołnierzom, którzy do tego czasu mieć będą prawo do pensji, i prócz tego pozostałaby pewna summa, wtedy procenta od niej mają być obracane na utrzymanie i ulepszenie Mikołajewskiej Ochrony dzieci żołnierskich w Warszawie. — Par. 14. Na tenże cel mają być obrócone procenta i od reszty kapitału, w braku żołnierzy mających prawo do pensji podług niniejszej ustawy. — Par. 15. Z funduszu przeznaczonego na pensje, jednorazowe wsparcia udzielane nie będą. — Par. 16. Wszelkie kwestje mogące zająć w zastosowaniu i wykonaniu niniejszej ustawy, rozstrzygane będą stanowczo przez Głównodowodzącego wojskami Okręgu Wojennego Warszawskiego, lub przez główną wojenną zwierzchność w tutejszym kraju. (Dz. War.)

Dyrektor Kancelarii Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, uprzedza osoby interesowane, iż JW. Dyrektor Główny Przewodzący w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, wszelkie podania i prośby do Niego wnoszone, przyjmować będzie w pałacu Dyrektorów Głównych Skarbu, we Środy, od godziny 12 do 1ej w południe, wyjąwszy Świąt w te dni przypadających. — Członek Komisji. A. Rogalewicz. (D. W.)

— *Magistrat Miasta Warszawy.* — Celem uczczenia pamiątki obchodu, w dniu 5ym (17) Października 1850 roku, jubileuszu 50cio-letniej służby ś. p. Xiecia Warszawskiego Hrabiego Paskiewicza Erywańskiego, Jenerał Feldmarszałka, Namiestnika Królestwa, w stopniach oficerskich, Dozór Bożniczy okręgów Warszawskich, złożył, za zezwoleniem Rządu, w Banku Polskim, kapitał rs. 3,750, jako wieczny fundusz, przez tutejszą gminę Izraelitów z ofiar dobrowolnych utworzony, z przeznaczeniem procentu co rok przypadającego, na uposażenie jednej z Panien niezamężnego stanu, z tutejszego Miasta, w dniu 5ym (17) Października, lub w razie przypadającego w dniu tym Święta Uroczystego lub Dworskiego, Kościoła Chrześcijańskiego lub wyznania Mojżeszowego, w przeddzień Święta, każdego roku przyznawać się mające, kolejną lat: raz kandydatce wyznania Mojżeszowego, drugi raz kandydatce wyznania Chrześcijańskiego, z przyznaniem pierwszeństwa córkom wojskowych. Z funduszu tego, podobnie jak w latach zeszłych, przyznane będzie w roku bieżącym, dnia 5go (17) Października, pomienione wyposażenia, które przypadnie kandydatce wyznania Chrześcijańskiego. Magistrat więc podając o tem do wiadomości, informuje, zarazem kandydatki, pragnące korzystać z pomienionego funduszu, iż winny zgłosić się piśmiennie do Prezydenta miasta, najpóźniej do dnia 19go Września (1 Października) r. b., i złożyć następujące dowody swej kwalifikacji: 1) Świadcstwo Warszawskiego Ober-Policmajstra, że tak rodzice kandydatki, jak i ona sama, są stałymi mieszkańcami tutejszego Miasta i wiegami stałej ludności objęci; 2) Świadcstwo przez dwóch tutejszych wiarogodnych właścicieli domów, pod względem stanu ubóstwa i moralnego prowadzenia się kandydatki, wydane, co do stanu ubóstwa przez Magistrat, a co do kon-

duity przez Władzę policyjną poświadczony; 3) Metrykę urodzenia, na dowód, że kandydatka nie ma mniej nad lat 16, ani więcej nad lat 25 wieku skończonych. Upředzaja się w końcu, że wyposażenie to nie zaraz po przyznaniu wypłacone będzie, lecz ułokowane zostanie w Banku Polskim na procent, na imię i rzecz kandydatki, której przyznane, a wyposażona tylko procent od summy posagowej pobierać będzie w Banku, licząc od dnia 5go (17) Października r. b., aż do dojścia do pełnoletności, sama w asystencji opieki prawnej; kapitał zaś dopiero wtenczas będzie mogła odebrać, gdy złoży Magistratowi dowód pójścia za mąż, lub skończenia 25 lat wieku, pomimo niepójścia za mąż, a w razie śmierci przed dostąpieniem tych warunków, lecz po przyznaniu wyposażenia nastąpionej, wyposażenie to przejdzie na rzecz wylegitymowanych spadkobierców wyposażonej. — P. o. Prezydenta, Jeneralnego Sztabu Jeneral-Major *Witkowski*. — Naczelnik Kancelarji *Luczeński*. (D. W.)

Rada Zarządzająca Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno-Bodzkiej, — Zawiadamia Akcjonariuszów, że oryginalne dowody na akcje, również jak arkusze kuponowe, znajdują się już w Kassie Towarzystwa, przy ulicy Marszałkowskiej, w domu Nr 1066 lit. p. i wydawane będą Akcjonariuszom za złożeniem pełno opłaconych dowodów tymczasowych na akcje, počawszy od dnia 11 (23) Sierpnia r. b. codziennie, wyjąwszy Niedziele i Święta, od godziny 12 do 3ej po południu. Akcje wygotowane są w szacunku po rs. 100 i po rs. 1,000. Okaziciele dowodów tymczasowych z nieuiszczeniem wnioskami, nie mają prawa wymieniać takowych na akcje oryginalne. (D. W.)

Przyjechali do Warszawy: Jeneral-Adjutant J. C. M. *Baron Korff*, z zagranicy; Jeneral-Lejtnant von *Kneesenbek*, nadzwyczajny Posel i Pełnomocny Minister przy Dworze Hannowerskim, w przejeździe z Hannoveru, do Petersburga; Jeneral-Major *Ulrich*, z Nowogrodzkiej; dymisjonowany Jeneral-Major *Massakowski*, z Helsigfors; Rzeczywisty Radca Stanu *Czesłdin*, z Wiednia; Szambelan Dworu J. C. M. *Hrabia Uruski*, z Brześcia; — wyjechali zaś: Jeneral-Lejtnant *Hlebow*, do Częstochowy; Jeneral-Major *Hasan-Bek Agalarow*, do Wiednia; Rzeczywisci Radcy Stanu: *Iwaniszew*, do Berlina; *Dekuczeński*, do Płuszczy.

W dniu jutrzejszym, o godz: 10tej z rana, jako w rocznicę śmierci, odbędzie się żałobne Nabożeństwo, w kaplicy kościoła Śgo KRZYŻA, za spokój duszy ś. p. *Karoliny* z *Rutkowskich Kowalewskiej*, na które pozostały Mąż wraz z Dziećmi zaprasza. (13,168.)

Jutro, jako w siódmą bolesną rocznicę śmierci, ś. p. *Agnieszki* z *Stanisławskich Pohoreckiej*, oraz i *Konstantego Pohoreckiego*, b. Oficera b. W. P., odbędzie się żałobne Nabożeństwo w kościele XX. *Reformatów*, o godzinie 10tej z rana, na które pozostały Mąż i Syn, Krewnych i Przyjaciół zaprasza. (13,167.)

Dnia 16 b. m., w kościele parafjalnym Bogdanów w Piotrkowskim, odbyło się Nabożeństwo żałobne w rocznicę śmierci ś. p. *Juljana Zabiello*, b. Dziezdica dóbr *Borowa*, w obec licznie zebranego sąsiedztwa i Familji, co było wymownym dowodem, iż nieboszczyk zasłużył sobie na miłość i przyjaźń wszystkich, a po skonie na pamięć. Pokój jego duszy i po-
półem.

Anieli z *Garińskich Szumlańska*, Wdowa po Poruczniku b. Wojsk Polskich, opatrzona ŚŚ. SAKRAMENTAMI, w wieku lat 70, onegdaj zakończyła życie. Pozostałe Dzieci i Wnuki, zapraszają Krewnych i Przyjaciół i Znajomych, na wyprowadzenie jej zwłok, w dniu jutrzejszym, o godz: 4tej po południu, z kaplicy XX. *Reformatów*, na cmentarz *Powązkowski*, oraz na Nabożeństwo żałobne, nazajutrz t. j. d. 22 b. m., we Środę, o godz: 10ej z rana, w tymże kościele O być się mające. (13,165.)

Wanda z *Gołębiowskich Jeziorańska*, Wdowa, w wieku lat 26, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, wczoraj rozstała się z tym światem. Pozostała Matka, Siostry i troje małoletnich sierotek, zapraszają Krewnych, Przyjaciół i Znajomych, na wyprowadzenie zwłok, jutro o godz: 6tej po południu, z kaplicy XX. *Reformatów*, na cmentarz *Powązkowski*. (13,166.)

Marja-Bronisława *Rucińska*, córka obywatela, po utracie swej matki, w skutek cierpień i boleści, dostawszy melancholji, następnie nieulecznej słabości, dnia 17 b. m. o godz: 5ej z południa, w 18tej wiosnie życia, świat ten pożegnała. Wyprowadzenie zwłok nastąpi dnia 20 b. m. o godz: 5ej z południa, z kościoła XX. *Reformatów*. (13,114.)

Dziś, po długiej słabości, zakończył życie *Gustaw-Edward Gutt*, kostjumer Teatrów Warszawskich.

Donoszą nam z powiatu *Lęczyckiego*, że tam w ostatnich czasach zakończył życie ś. p. *Maxymilian Dąbbski*, obywatel ziemski. Śmierć zaskoczyła go nagle, podczas zajęcia w polu, w 60ym roku życia.

W *Ciechocinku*, zmarł w tych czasach ś. p. *Pierszealski*, nadgospodarz przy tamtejszej warzelni soli.

Onegdaj, o godz: 6ej wieczorem, z kościoła Śgo *KAROLA Boromeusza*, wyprowadzone zostały zwłoki ś. p. *Franciszka Winnickiego*, lekarza, na cmentarz *Powązkowski*. Zmarły, był uczniem Szkoły Głównej Warszawskiej, i lubo od niedawna zaczął praktykować w Warszawie, pracą, znajomością, przedmiotu i poczciwem sercem, zjednał już był sobie ogólny szacunek, i niepoślednią wziętość. W okolicach szczególniej przy ulicy *Chłodnej*, gdzie mieszkał, znanym był najlepiej, oraz kochany i ceniony przez wszystkich pacjentów, którzy jego porady wzywali. Żył zaledwo lat 27. Pokój jego duszy!

Onegdaj, w kościele *Ewangelicko-Augsburgskim* przy ulicy *Królewskiej*, o godzinie w pół do 8ej wieczorem, *JX. Pastor Otto*, pobłogosławił związek małżeński, zawarty pomiędzy Panem *Karolem Hennebergiem*, obywatelem tutejszym, a Panną *Anną Sztenker*, córką Pana *Karola* i *Anny* z *Temlerów*, małżonków *Sztenkerów*, tutejszych obywateli, właścicieli nieruchomości przy ulicy *Leszno*.

Onegdaj przypadła wizyta Jenerala w *Ochronie Wlej*, przy ulicy *Browarnej* istniejącej, a to w obec *Opiekunek* i *Członków Towarzystwa Dobroczynności*, mniej więcej tych samych, którzy w r. b. stale na wizyty pomienione przybywają. *Opiekunami* tej ochrony są: Pan *Adam Bartoszewicz* i *Francuzek Rutkowski*, a *Opiekunkami* Panie: *Pułkownikowa Bertrand*, *Mauersberger* i *Gawrońska*. Obecnych dzieci pięciobo-

jej było 37. Dozorczynią jest panna Balbina *Potocka*, i Izabella *Kopińska*. Książki na nagrodę otrzymali: Paczyński Jan, Oficynski Teodor, Terpiłowski Ludwik, Praun Marjanna, Kotkowski Teodor, Wałęciak Władysław. Rozdano następnie dziełce obrazki, książeczki do nabożeństwa i niektóre ubiory, jako to: pończoszki, obuwie, ubrania dla chłopców, kaftaniki, sukienki i t. d. a wszystko to z daru Szanownych miejscowych Opiekunek Ochrony, z których nadto jedna, P. *Mauersberger*, własnym kosztem sprawiła dla dzieci fortepjanik i ugodziła P. *Kalużyńskiego*, b. ucznia Instytutu Muzycznego, aby dzieci wprawiał do początków śpiewu. W końcu nadmienić i to winniśmy, iż wszystkie Opiekunki tutejsze stale zaopatrują dziewczynki w bawelnę, z której te ostatnie dla siebie wyrabiają pończoszki.

— Jutro, Wizyta Jenefalna w Ochronie Xej, przy ulicy Wolskiej, pod Nrem 3,074, o godzinie 6ej wieczorem.

— Zabawa loteryjno-kwiatowa w Ogródku Saskim, na dochód Ochrony Mikołajewskiej, dla dzieci żołnierskich, odbędzie się dopiero w przyszłą Sobotę, dnia 13 (25) b. m. Bilety wejścia po kop: 15, i bilety na loteryję po kop: 20, są do nabycia, w magazynach: PP. *Istomina*, na Krak-Przedm.; *Arnholda*, przy ulicy Senatorskiej, u braci *Lesser*, przy ulicy Rymarskiej.

— Koncert wczorajszy na dochód niezamożnych uczniów i uczennic Instytutu Muzycznego, który, z powodu niepewnej pogody, odbył się w Salach Redutowych w Teatrze, o godzinie 1ej z południa, zasługiwał istotnie na nazwę „Uroczystości Muzykalnej“, jaką mu nadano w afiszach, a zasługiwał tak przez wybór i wykonanie sztuk, jak i przez wrażenie i przyjemność, jakie przyniósł licznie zebranej publiczności. Program, przed kilku dniami ogłoszony w piśmie naszym, pozostał bez zmiany. Tu więc wspomniemy tylko te przedmioty, które szczególnie i najżywiej zajęły słuchaczy. Pierwsze miejsce pomiędzy niemi trzyma wielki nowy Mazur, pod tyt. *Stefan Batory*, kompozycji P. Apolinarego *Kątskiego*, pod którego dyrekcją odbył się cały ten koncert. Życie, ruch, zapał, męzki wdzięk i siła, charakterystyczne cechy tego tańca, przebijają w każdym taktie muzyki, równie jak i tkliwe, rzewne, po części znane melodie. To też rzęsiście, długie, powtarzające się oklaski, oddały należny hołd autorowi; a z podobnemiż słuchacze przyjeśli uwerturę z opery „Ester“, kompozycji P. Gąbryela *Różnieckiego*, wykonaną przez orkiestrę i chóry, w której trafnie wprowadzone śpiewy, dla wielu były nader wdzięczną nowością, a na tle przesłizanej instrumentacji, i jako kontrast chrześcijańskiej muzyki kościelnej z hebrajską, żywe sprawiły wrażenie. Opera ta, której piękność z uwertury przeczuwać można, w tym jeszcze roku ma być przedstawioną w teatrze Florenckim. Z innych części wczorajszego koncertu zasługują jeszcze na szczególną wzmiankę, *Taniec i Chór Tyrolski* z „Wilhelma Tella“, i chór żeński z arjami z „Hugonotów“, w których partjesolowe odśpiewali: Panny: *Macharzyńska* i *Nieborska*, PP. *Ignatowski*, *Grzywiński* *Stefan* i *Wejschoff*.

— O dniu wczorajszym, pod względem pogody, można powiedzieć, że wszystkiego było w nim po trochu. Rano świeciło słońce; później nadciągające

chmury zagroziły deszczem, który też rzeczywiście i padał, na przemiany, to drobny to ulewny, lubo w obu razach krótkotrwały, poczem znowu ukazywało się słońce. Warszawianie, korzystając z chwil pogody, wyruszyli na przechadzkę, ale do bliższych już tylko miejscowości, aby, na wypadek deszczu, łatwiej mieć powrót do domów. Saski Ogród pełen był publiczności, gdzie grały dwie orkiestry wojskowe. Na wieczorne godziny pozostały widowiska: Oba teatry, *Teatr Rappo*, i *Wj Kreutzberga* (przedstawienie, które na wczoraj po raz ostatni zapowiedziano), *Eldorado*, *Orpheum* z obrazami magicznymi i t. d. W Teatrze Rozmaitości bawiono się wesoło; grano: „Po 7iu latach“, zreczną bardzo komedję, dalej komedję: „Ciężka próba“, bez intrygi, ale dowcipną, i mistrzowską grą P. *Rychtera* wspartą, i nakoniec krotoczwilę, „Apetyt i zaloty“. Z widowisk po za rogatkowych, zapowiedzianem było wczoraj w Kaskadzie, przedstawienie magiczne P. *Philadelphia* i króla ognia P. *Chevalier*.

— W Sobotę, woda na rzece Wiśle, z taką gwałtownością przybierać zaczęła, iż podmywszy bulwar po za Łazienkami Majewskiego, zalała znaczną część brzegów; przyczem ziemia bulwaru usuwała się tak nagle, iż kilka osób wpadło w wodę, bez żadnej jednakże innej szkody, prócz silnego przemoknięcia. Dziś woda zniżyła się znacznie.

— W domu *W. Grabowskich*, przy ulicy Miodowej, obecnie już ostatni i to najgłówniejszy sklep, obniża się i przerabia, tak jak przerobione zostały wszystkie inne w domu tym sklepy. Ponieważ roboty przy tej restauracji, są już na ukończeniu, dobrzeby było, aby pragnący najać ten jeden z największych w Warszawie sklep o 3ch ozdobnych otworach, porozumiał się z Właścicielami, gdyż stosowne urządzenia i udogodnienia przed ostatecznym ukończeniem robót mogłyby być jeszcze przedsięwzięte. Do sklepu tego może być dodany salon tej samej wielkości, oraz dwa lub więcej pokoi, których rozkład ogólny i komunikacje wewnętrzne, zastosowaneby zostały do woli i potrzeby konkurujących.

— *Azteki*, za dni parę opuszczają Warszawę. Dziś przedstawiani będą wieczorem w Resursie Obywatelskiej; następnie zaś w hotelu Europejskim pod numerem 6 i 7.

— Doktor *G. Stanczykiewicz*, mieszka pod Nr 948, w domu *Blassa*, na rogu ulicy Zimnej, blisko Żelaznej Bramy. Udziela porady z rana do 9tej, a po południu od 3ciej do 5tej godziny. (13,026.)

— Wczoraj około godziny 1ej w nocy, o kilka wiorst za rogatkami Mokotowskiemi, lub Jerozolimskimi, był wielki jak się zdaje pożar, bo luna oświeciła całą Warszawę. Straż Ogniowa, z powodu oddalonego miejsca, dobiegła tylko do Rogatek. Bliższych szczegółów żadnych dotąd nie ma.

— Onegdaj na Rybakach zatoneły dwa konie z wozem, które po złożeniu śmieci z tego wozu, zlekły się przy powrocie do domu, i zbiegawszy się, w nadzwyczajnym pędzie, wpadły do Wisły i trafiły na głębie.

Wiadomości Zagraniczne.

FRANCJA. Paryż, 15 Sierpnia. — Dziś jest wielka uroczystość narodowa i dla tego polityka w Paryżu

ustępuje na drugi plan. Od wczoraj już na wielu domach powiewały flagi, szczególnie zaś odznaczały się pod tym względem bulwary wewnętrzne. Tłumy ludu krążyły wczoraj i krążą dziś po ulicach, dla przypatrzenia się przystrojeniu miasta, a mianowicie na stokach Hotelu Inwalidów, gdzie są zabawy ludowe, oraz regaty odbywające się na pobliskiej Sekwanie. Cesarz nie okazywał się publicznie, jakkolwiek wczoraj twierdzono, że odbędzie przejażdżkę po mieście. Za to nasycić się można było widokami znakomitości urzędowych, które zgromadziły się na nabożeństwo w katedrze Notre-Dame. Po południu odbył się zwykły obiad dyplomatyczny, w hotelu Ministerstwa spraw zagranicznych. — „Monitor“ dzisiejszy uszczęśliwił także wielu, gdyż oprócz ogłoszonej wczoraj listy nagród w wojsku, dziś zamieścił drugą, zawierającą do półtrzecia tysiąca ozdobionych rozmaitemi stopniami Legii Honorowej. — Kwestja sprostonowania granic przycichła. Zdaje się, że i w wyższych sferach nie przywiązują do niej wielkiej wagi, a Pan Benedetti, który w pierwszych chwilach wzburzenia otrzymał był rozkaz bezzwłocznego powrotu na swe stanowisko, odroczył teraz swój wyjazd na dni kilka i dopiero jutro ma się udać do Berlina. (Ind. Belge)

PRUSSY. *Berlin, 17 Sierpnia.* — Odezwa Królewska do Sejmu, o której doniósł onegdajszy telegram, położyła kres wszelkim domysłom i niepewnościom co do zamiarów rządu, względem krajów przez wojska Prusskie w skutek wojny zajętych. Królestwo Hannovera, Elektorat Hesski, Księstwo Nassau i wolne miasto Frankfurt nad M. stają się odtąd integralną częścią Pruss; powiększając je o 960 mil kwadratowych najpiękniejszego kraju w środku Europy, i o 3 miliony przeszło ludności; a przytem łącząc i spajając w jednolitą całość dawne prowincje Prusskie, których rozdział i odosobnienie stanowiły właśnie ową geograficzną wadliwość granic tego Państwa, o której Cesarz Napoleon w liście do P. Drouyn de Lhuys wspominał, przyznając Prussom prawo zarządzenia tej niedogodności. Król Prusski nie zapytywał naprzód mieszkańców mających przyłączyć się krajów jakie są ich pod tym względem życzenia, wynurza tylko nadzieje, że z czasem oni sami chętnie na to przystaną, a więc że będą mieli pole zdanie swe w tej mierze oświadczyć. — Na stosunek Pruss z Bawarią: rzuca pewne światło następny artykuł „Nordd. Allg. Ztg.“: „Zwielu stron potwierdza się to, co pisały dzienniki tutejsze o oporze Bawarii względem stawionych przez Prussy warunków pokoju. Ale tem bardziej dziwić musi, że rząd Bawarski okazuje się tak przeciwnym wymaganiom Pruss, kiedy właśnie wiedzieć powinien, że w jego w ręku głównie leżało zapobieżenie wojnie, której następstwa ponosić teraz musi. Gdyby Bawaria przystała na poprzedni projekt Prusski reformy Związku, w którym proponowano jej militarny kierunek Niemiec Południowych, wówczas prawdopodobnie nie przyszłoby do wojny, gdyż Austria nie miałaby żadnych sprzymierzeńców przeciw Prussom, a sama pewno nie wystąpiłaby do walki. Ale wszelkie przełożenia, jakie Prussy czyniły rządowi Bawarskiemu, pozostały bez skutku; odrzucone one były kilkakrotnie w nadziei, że wojna wypadnie na niekorzyść Pruss. Nawet po bitwie pod Königgrätz, Prussy usiłowały

raz jeszcze, ale napróżno, zapobiedz dalszemu rozlewowi krwi i skłonić Bawarię do wystąpienia z koalicji. Złamanie neutralności, naruszenie prawa narodów, dopuszczone przez rząd Bawarski, wbrew własnym wnioskom w Frankfurcie n. M. i w Moguncji, wykazują nieprzyjazne dla Pruss usposobienie Gabinetu Bawarskiego, które musiało wywołać ze strony Pruss, powołanie się na zasadę „biada zwyciężonym.“

TURCJA. — Przez Anglję nadchodzą wiadomości z Kandji, że mieszkańcy tej wyspy ogłosili swą niezawisłość, po odrzuceniu rozmaitych żądań, jakie stawili rządowi Tureckiemu. Wszędzie na wyspie zatknęto flagi Greckie, oraz flagi Mocarstw opiekuńczych. Turcy oczekują posiłków. (N. Allg. Ztg.)

Ostatnie Wiadomości.

Dzienniki Wiedeńskie potwierdzają mniemanie, że Francja nie może być wyłączoną od uczestnictwa w układach pomiędzy Austrią a Włochami. „Debatte“ zawiera półurzędowe w tym przedmiocie doniesienie, które brzmi następnie: Austrjacko-Włoskie układy pokojowe będą prowadzone oddzielnie w Paryżu, ponieważ Cesarz Francuzów, nie chce się pozbawić prawa zabierania głosu, jako faktyczny posiadacz Weneccji, a Austria prawo to uznaje. — Rząd Austrjacki wstrzymał wysyłkę wojsk na południe, w każdym atoli razie zgromadzone tam są podobno cztery korpusy.

Depesze Telegraficzne.

Karlsruhe, 18 Sierpnia. — Pokój z Prussami został zawarty. Baden zaciąga pożyczkę 5 milionów talarów.

Monachjum, 17 Sierpnia. — Zawarcie pokoju jest bliskie.

Praga, 18 Sierpnia. — Układy o pokój biorą obrót pomyślny. Austrjacko-Prusski traktat celny, pozostaje tymczasowo w swej mocy.

Trjst, 18 Sierpnia. — W skutku ogłoszenia niezawisłości Kandji, w Grecji panuje wielkie wzburzenie. Fregata Francuzka stojąca w Piraeus odplynęła do Kandji.

Paryż, 18 Sierpnia. — „Monitor“ wieczorny donosi, że Cesarz prezydował na Radzie Ministrów. — Obóz w Chalons jutro zwinięty będzie.

Berlin, 19 Sierpnia. — Król przyjmował Deputację adresową Izby Panów. Komisja adresowa Izby Deputowanych przyjęła projekt Virchowa, z ustępem budżetowym.

Wiedeń, 19go Sierpnia. — „Debatte“ donosi, z zastrzeżeniem wszakże, iż wznowienie bezpośrednich układów, pomiędzy Papieżem a Wiktorem Emanuelem, jest bliskie. Papież oświadczył postanowienie swoje w tym względzie Hrabieemu Sartiges, a pełnomocnik Włoski niebawem przybędzie do Rzymu. „Wien. Ztg.“ ogłasza Austrjacko-Włoskie zawieszenie broni. — Z Paryża donoszą, że Xiążę Napoleon powołany został do ważnych obowiązków Rządowych. — Miejsce do układów pokojowych Austrjacko-Włoskich, jeszcze nie jest oznaczone. Ze strony Włoskiej proponują Wiedeń; przyjęcie jednak tej propozycji nie jest prawdopodobne.

Florencja, 19 Sierpnia. — Wydany tu został dekret amnestji dla frakcji katolickiej.

